

I stk. 6 bestemmes, at en uafhængig agent i kildestaten ikke medfører, at der opstår et fast driftssted for det foretagende, der driver virksomhed dér gennem en sådan uafhængig repræsentant.

Endelig er det bestemt i stk. 7, at det forhold, at et moderselskab i en af staterne har et datterselskab i den anden stat, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab skal anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.

Artiklen bestemmer, at når en person, der er hjemmehørende i den ene stat, ejer fast ejendom i den anden stat, kan den stat, i hvilken ejendommen er beliggende, beskatte indkomster fra denne.

Artiklen definerer, hvad der nærmere skal forstås ved fast ejendom.

Artiklen er i overensstemmelse med OECD-modellen, bortset fra, at der i stk. 4 er indsat en bestemmelse om indkomst af aktier, som giver aktieejeren rettigheder i fast ejendom, som ejes af selskabet. Indkomst af sådanne aktier kan beskattes som indkomst af fast ejendom i den stat, hvor ejendommen er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Denne artikel, der helt svarer til OECD-modellen, skal ses i sammenhæng med artikel 5.

Stk. 1 fastslår, at erhvervsvirksomhed, som et foretagende hjemmehørende i den ene stat driver i den anden stat, ikke kan beskattes dér, medmindre erhvervsvirksomheden udøves gennem et fast driftssted i den anden stat.

Såfremt dette er tilfældet, kan den anden stat beskatte, men kun den del af foretagendets fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det faste driftssted.

Stk. 2 fastslår, at »arm's length« princippet skal være gældende ved fordelingen af beskatningsretten mellem det faste driftssted og hovedkontoret. Dette betyder, at der til det faste driftssted skal henføres den fortjeneste, som det forventes at ville have opnået, hvis det – i stedet for at afslutte forretninger med hovedkontoret – havde afsluttet forretninger med et uafhængigt foretagende.

Ifølge stk. 3 kan der ved fastsættelsen af et fast driftsstedes fortjeneste fratrækkes udgifter, der er afholdt til gavn for driftsstedet, uanset i hvilken af staterne sådanne udgifter er afholdt.

Stk. 7 fastlægger denne artikels forhold til andre

artikler, der særskilt behandler indkomster, der også indgår i den her nævnte fortjeneste.

Artikel 8. Skibs- og luftfart.

Ifølge stk. 1 kan fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en stat ved skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik, kun beskattes i denne stat.

Bestemmelsen er i det væsentlige i overensstemmelse med OECD-modellen.

Efter dansk ønske er der endvidere i stk. 2 indsat en bestemmelse, hvorefter fortjeneste ved udleje af containere skal behandles i overensstemmelse med reglen i stk. 1. Det er en betingelse, at denne virksomhed knytter sig til skibs- og luftfartsvirksomheden, som omhandlet i stk. 1.

Artiklen indeholder endvidere i stk. 4 en særbestemmelse vedrørende den danske del af SAS, nemlig Det danske Luftfartsselskab (DDL). Heri fastslås, at bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til DDL's andel i SAS. Bestemmelsen går igen i alle de danske dobbeltbeskatningsaftaler, og er indsat for at komme uden om en eventuel diskussion af, om DDL har den virkelige ledelses sæde i Danmark eller i Sverige.

Artikel 9. Forbundne foretagender.

Såfremt forbundne foretagender handler indbyrdes til andre priser eller under andre vilkår end de vilkår, der gælder mellem uafhængige parter, kan hver stat justere indkomstansættelsen for foretagendet i den pågældende stat efter det såkaldte »arm's length« princip, jf. stk. 1.

Den anden stat skal i henhold til stk. 2 foretage en korresponderende justering for foretagendet i denne stat, hvis den anser reguleringen for berettiget.

Artikel 10. Udbytte.

Beskatningsretten til udbyttet er delt mellem bopæls- og kildestat.

Udbyttet kan som udgangspunkt beskattes i aktionærens bopælsstat, jf. stk. 1.

Udbyttet kan imidlertid også beskattes i den stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, d.v.s. kildestaten, jf. stk. 2.

Kildestaten beskatter udbyttet på bruttobasis.

Når aktionæren er et moderselskab, hvilket i den foreliggende overenskomst er defineret i stk. 2 som et selskab, der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det udloddende selskab, kan kildestaten beskattes med 5 pct. af udbyttets bruttobeløb.

I alle andre tilfælde kan kildestaten beskattes med 15 pct. af udbyttets bruttobeløb.